

UTDANNINGSDIREKTORATET OG SYNDENES TILLATELSE

Skoletilsyn i Egersund og Kristiansand, homo-flagg ved Vassenden skule i Sunnfjord – og hvor gammel er egentlig jorden?

"Skolen må anerkjenne naturvitenskapen"; "Dere må følge regelverket, læreplanen og kompetansemålene i faget, og dere må gjøre det tydelig om det dere formidler er teologisk eller vitenskapelig basert. Dette innebærer for eksempel at dere ikke kan undervise at jorden er seks tusen år gammel i naturfag. Det vil være i strid med naturvitenskapelig kompetanse og kjerneelementet om at elevene skal få en grunnleggende forståelse av hvordan jorda er dannet og livet på jorda har utviklet seg. Skolen må følge kompetansemålene i læreplanen og kan altså ikke erstatte vitenskapelig kunnskap med teologi." (Udir.; tilsynsrapport; Samfundets Skole Egersund; 11.06.25)

"I sitt svar til elevene [Simon Tobias Olsen og Emanuel Aarseth; 10. klasse, Vassenden skole] understreker rektor Anne-Cecilie Kapstad at heising av pride-flagget er i tråd med de grunnleggende verdiene den norske skolen er bygd på, og viser til en kronikk publisert på Utdanningsdirektoratets ... hjemmeside." (Dagen 21.06.25)

"Dersom noen nå er usikre på om pride har en plass i skolen, ønsker vi som fagdirektorat å fjerne all tvil om dette. Skolen i Norge er ikke verdinøytral. Dagens verdigrunnlag har vokst frem over mange år, og det er tydelig forankret i lov og læreplaner."

"Det er en tid for å beskytte og stå opp for elevene som trenger oss mest, ikke uthule verdiene skolen vår er bygget på." (Nevnte kronikk; Dir. Morten Rosenkvist, Udir.; 12.05.25¹)

"Dere må sikre at lærerne ikke formidler at det er galt å være homofil og leve i et homofilt samliv."

"En kristen livssynsskole kan ha en tydelig kristen profil, men skolen må fortsatt følge de overordnede kravene som gjelder for alle godkjente skoler." (Udir.; tilsynsrapport)

Dag Jørgen Høgetveit; 28. juni 2025

Vedr. Udir.s antatte religiøse grunnlag – jorden og livet er ihht. Udir ikke blitt til slik Skaperen fremstiller det: "... dere ikke kan undervise at jorden er seks tusen år gammel i naturfag. Det vil være i strid med naturvitenskapelig kompetanse ... elevene skal få en grunnleggende forståelse av hvordan jorda er dannet og livet på jorda har utviklet seg. Skolen ... kan altså ikke erstatte vitenskapelig kunnskap med teologi."

"... the theme of a remarkable lecture given by Colin Patterson at the American Museum of Natural History in 1981. Patterson is a senior paleontologist at the British Natural History Museum and the author of that museum's general text on evolution ... Patterson asked his audience of experts a question which reflected his own doubts about much of what has been thought to be secure knowledge about evolution: "'Can you tell me anything you know about evolution, any one thing... that is true?'" I tried that question on the geology staff at the Field Museum of Natural History and the only answer I got was silence. I tried it on the members of the Evolutionary Morphology seminar in the University of Chicago, a very prestigious body of evolutionists, and all I got there was silence for a long time and eventually one person said "I do know one thing – it ought not to be taught in high school.'" (Phillip E. Johnson; *Darwin on Trial*; 3.Ed. p.28)

Johnson (pp.183-4.191): Charles Darwin "described *The Origin of Species* as "one long argument," and the point of the argument was that the common ancestry thesis was so logically appealing that rigorous empirical testing was not required. He proposed no daring experimental tests, and thereby started his science on the wrong road. Darwin himself established the tradition of explaining away the

¹ <https://www.udir.no/presse/pressemeldinger/skolen-er-ikke-verdinoytral/>

fossil record, of citing selective breeding as verification without acknowledging its limitations, and of blurring the critical distinction between minor variations and major innovations.

The central Darwinist concept that later came to be called the "fact of evolution" – descent with modification – was thus from the start protected from empirical testing. Darwin did leave some important questions open, including the relative importance of natural selection as a mechanism of change. The resulting arguments about the process, which continue to this day, distracted attention from the fact that the all-important central concept had become a dogma."

"Darwinian theory attributes biological complexity to the accumulation of adaptive micromutations by natural selection, but the creative power of this hypothetical mechanism has never been demonstrated, and the fossil evidence is inconsistent with the claim that biological creation occurred in that way. The philosophically important part of the Darwinian theory – its mechanism for creating complex things that did not exist before – is therefore not really part of empirical science, but rather a deduction from naturalistic philosophy. In brief, what makes me a "critic of evolution" is that I distinguish between naturalistic philosophy and empirical science, and oppose the former when it comes in the authority of the latter."

John Morris (The Young Earth; 2007-Ed.; p.22): "I remember one of my graduate students at the University of Oklahoma, who, as a young man growing up in Iran under the Shah's regime, had turned to communism. A leader in the Student Communist Party, he was taken to Moscow for a year's saturation in Communist thought. Do you know what they taught him? Not Marx. Not Lenin. For the whole year, they just filled him with evolution! Evolution is a necessary foundation for Marxism. According to Marxism, evolution is true, and all things come from natural processes (*materialism* is the Marxist word for this) and evolutionary progress through time is inevitable. Marxism claims to be the most highly evolved social and political system."

Morris (pp.79-80.87) – følgende kun et eksempel:

"Observations have shown that the earth's magnetic field has been measurably decaying over the last century and a half. Precise measurements of the field's intensity, or strength, have been made on a worldwide basis since 1835 that have allowed us to know the state of the field at any point in time since then." "From these measurements, we can ascertain that the field's overall strength has declined by about 7 percent since 1829."

"If we apply the same uniformitarian assumptions used in radioisotope dating to the magnetic field, the consequences of its decay in the future are significant. The measured halflife of 1,400 years implies that 1,400 years from today, the magnetic field will be one-half the strength that it is now. It will continue to decay at this rate, with half of its strength decaying every 1,400 years until sometime in the future, say A.D. 10,000, when it will, for all practical purposes, cease to exist.

But a robust magnetic field is important for life as we know it, because the field forms a protective shield around the earth, which deflects back into space much of the harmful cosmic radiation continually bombarding the earth, preventing the radiation from impacting the earth's atmosphere and surface and causing mutations in living things. Without a magnetic shield surrounding the earth, life would be rather harsh.

There are also implications of the decay rate for the past. If the earth's magnetic-field intensity was twice as strong every 1,400 years as you go back in time, only 100,000 years ago the magnetic field would have been incredibly strong, comparable to that of a neutron star. The heat generated by resistance to the electrical currents in the molten core required to produce such a large magnetic field would have had dire consequences. Barnes speculated that in the not too-distant past, life would have been nearly impossible, and some 20,000 years ago, the heat produced would have disrupted the earth's internal structure. This may be an over simplification, but you get the picture."

"To summarize, unless the earth's magnetic field has been altered or energized by an unusual magnetic event in the past, about which we know nothing, the present decay rate yields an upper limit of 20,000 years or so for the age of the earth."

"However, the earth's age is not necessarily that high, because this number was derived using uniformitarian assumptions of decay ..."

"Since this chronometer is based on worldwide measurements, monitored for a long time, and showing a dramatic trend, it perhaps represents the very best application of uniformitarian principles. The weight of the evidence is on the side of the young earth, not on the side of an old earth."

Reell vitenskapelig tenkning ...

Og ja – ihht. Gud er jorden og universet omkring 6000 år gammelt.²

Evolusjonsreligionen gjør folk til gudsfornektere, bibelfornektere – den skal naturligvis ikke forkynnes i skolen. Darwinismen er – som observert av filosofen Daniel Dennett a "universal acid; it eats through just about every traditional concept and leaves in its wake a revolutionized world-view".

"I 50 år har regnbueflagget signalisert politiske rettighetskamper. I dag jobber aktivister så hardt de bare kan for å kalle det for noe helt annet", skriver Subjekt-redaktør Danby Choi 05.06.24.

Stortinget unnlater begrunnet å henge opp homo-flagg³ – den norske grunnskolen sorterer visst ikke under samme begrunnelse ...

Udir. & Homo-flagget – "Regnbueflagget har siden 1970-tallet blitt brukt som et symbol på skeivt mangfold og inkludering." (Dir. Morten Rosenkvist, Udir.⁴)

Javel – tilbake til -70-tallet og til Gilbert Baker som – i 1978 – sydde homo-flagget (uthevelser tilføyet):⁵

"I thought of the American flag ... of the ... tricolor from the French Revolution and how both flags owed their beginnings to a riot, a rebellion, or revolution. I thought a gay nation [sic] should have a flag too, to proclaim its own idea of power.

As a community, both local and international, **gay people were in the midst of an upheaval**, a battle for equal rights, a shift in status where we were now **demanding power, taking it. This was our new revolution**: a tribal, individualistic, and collective vision. **It deserved a new symbol.**

In the past, when I had thought of a flag, I saw it as just another icon to lampoon. **I had considered all flag-waving and patriotism in general to be a dangerous joke.** But **that changed** in 1976. The American Bicentennial celebration put the focus on the American flag. It was everywhere, from pop art to fine art, from tacky souvenirs to trashy advertising. **On every level, it functioned as a message.** After the orgy of bunting and hoopla surrounding the Bicentennial, I thought of flags in a new light. **I discovered the depth of their power, their transcendent, transformational quality. I thought of the emotional connection they hold.** I thought how most flags represented a place. They were primarily nationalistic, territorial, iconic propaganda – all things we questioned in the '70s. **Gay**

² Lar seg utregne fra Bibelen. Se også f.eks. Dr Mark Harwood; Earth Can't be Old – Answering the Critics; <https://creation.com/en/videos/earth-cant-be-old-answering-the-critics>

³ "Regnbueflagget blir ikke å vaie fra Stortinget under årets markering. Sekretariatslederen sier Stortinget ikke flagger for politiske markeringer". (Subjekt 23.05.24)

"– Etter en grundig vurdering våren 2019 besluttet presidentskapet at man ikke ønsker å åpne for flagging fra stortingsbygningen ved politiske markeringsdager og arrangementer. Presidentskapet holder fast ved denne vurderingen, heter det i brevet undertegnet stortingspresident Masud Gharahkhani." (Dagsavisen 30.05.23)

⁴ <https://www.udir.no/presse/pressemeldinger/skolen-er-ikke-verdinoentral/>

⁵ <https://gilbertbaker.com/rainbow-flag-origin-story/>

people were tribal, individualistic, a global collective that was expressing itself in art and politics. We **needed a flag to fly everywhere.**"

... everywhere – Vassenden skule, for eksempel; Vassenden-elever Simon Tobias Olsen og Emanuel Aarseth (Dagen 24. juni):

"... Vassenden skule heiste pride-flagget, noko som ikkje er ei nøytral handling. Det som for somme er eit symbol på inkludering, opplever vi – og mange andre – som ekskluderande.

Som kristne og konservative elevar føler vi oss oversett og trakka på i ein skule som skal vere for alle. Vi meiner det er feil at ein offentleg skule – som skal vere livssynsnøytral, men likevel fremme kristne verdiar, flaggar for ei bestemt politisk og ideologisk rørsle."

"Vi blir fortalt at pride-flagget skal skape inkludering. Men kvifor føler vi oss då ekskluderte? Det norske flagget – som samlar oss alle – vert nesten aldri brukt på skulen, medan pride-flagget får ein heil månad."

"Opplæringsloven nemner retten til godt og inkluderande skulemiljø. I § 12-2 les vi "om retten til eit godt og inkluderande skulemiljø, som fremmar inkludering og trivsel". Og no blir vi altså ekskludert.

Skulen har plikt til å gjere noko med dette. Vidare viser vi ... til § 12-3, der det er null toleranse for diskriminering. Og vi er diskriminert, basert på vår kristne tru, så då er denne lova også broten.

Vi veit godt at den norske skulen i si tid blei bygd på kristne verdiar – skular blei starta for at barn skulle lære å lese i Bibelen. I dag ser vi ein skule som ikkje lenger respekterer desse røtene, men tvert imot marginaliserer dei som held på dei."

"Vi har skrive at viss skulen tar ned flagget så kjem vi ikkje til å halde oss vekke frå skolen. Rektor Anne Cecilie er ueinig med oss og meiner at flagget inkluderer alle. Dette er sjølv sagt ikkje sanninga, og det er opprørande å ikkje bli truidd, og at rektor ikkje følgjer opplæringslova.

Vi er stolte av å vere norske, men det blir stadig vanskelegare når vi ser at tradisjonar, tru og yringsfridom vert sett til side for aktivisme og symbolske handlingar, mens det norske flagg støvar ned i ein skuff."

Tid for å repetere Vassenden-rektor Anne-Cecilie Kapstads referanse; repetere 'dagens verdigrunnlag', frafallet fra den objektive rett og normerende norm – Udir.dir. Morten Rosenkvist: "Dersom noen nå er usikre på om pride har en plass i skolen, ønsker vi som fagdirektorat å fjerne all tvil om dette. Skolen i Norge er ikke verdinøytral. Dagens verdigrunnlag har vokst frem over mange år, og det er tydelig forankret i lov og læreplaner."

"Det er en tid for å beskytte og stå opp for elevene som trenger oss mest, ikke uthule verdiene skolen vår er bygget på."

Disse 'verdiene' ...

"... *the* most important and most astonishing phenomenon of our time, all the more astonishing in being almost unnoticed: there is now an entirely new language of good and evil, originating in an attempt to get "beyond good and evil" and preventing us from talking with any conviction about good and evil anymore. Even those who deplore our current moral condition do so in the very language that exemplifies that condition.

The new language is that of *value* relativism, and it constitutes a change in our view of things moral and political as great as the one that took place when Christianity replaced Greek and Roman paganism. A new language always reflects a new point of view, and the gradual, unconscious popularization of new words, or of old words used in new ways, is a sure sign of a profound change in people's articulation of the world."

"The opposition between good and evil is not negotiable and is a cause of war. Those who are interested in "conflict resolution" find it much easier to reduce the tension between values than the tension between good and evil. Values are insubstantial stuff, existing primarily in the imagination, while death is real. The term "value," meaning the radical subjectivity of all belief about good and evil, serves the easygoing quest for comfortable self-preservation." "One need not feel bad about or uncomfortable with oneself when just a little value adjustment is necessary. And this longing to shuck off constraints and have one peaceful, happy world is the first of the affinities between our real American world and that of German philosophy in its most advanced form,"

"... our use of the value language leads us in two opposite directions – to follow the line of least resistance, and to adopt strong poses and fanatic resolutions. But these are merely different deductions from a common premise... "God is dead." Good and evil now for the first time appeared as values, of which there have been a thousand and one, none rationally or objectively preferable to any other. The salutary illusion about the existence of good and evil has been definitively dispelled. For Nietzsche this was an unparalleled catastrophe; it meant the decomposition of culture and the loss of human aspiration."

""God is dead," Nietzsche proclaimed. But he did not say this on a note of triumph, in the style of earlier atheism – the tyrant has been overthrown and man is now free. Rather he said it in the anguished tones of the most powerful and delicate piety deprived of its proper object. Man, who loved and needed God, has lost his Father and Savior without possibility of resurrection. The joy of liberation one finds in Marx has turned into terror at man's unprotectedness... Prior to Nietzsche, all those who taught that man is a historical being presented his history as in one way or another progressive. After Nietzsche, a characteristic formula for describing our history is "the decline of the West."" (Allan Bloom; *The Closing of the American Mind*; pp.141-3.195-6)

KI-oppsammert: "Allan Bloom sporer det moderne begrepet "verdier" tilbake til Friedrich Nietzsche i sin analyse, særlig presentert i *The Closing of the American Mind* (1987). Nietzsche utfordret det tradisjonelle objektive grunnlaget for godt og ondt, og foreslo i stedet at verdier skapes av den menneskelige vilje og er subjektive snarere enn forankret i noen objektiv virkelighet. Ifølge Nietzsche "elsker vi ikke en ting fordi den er god, den er god fordi vi elsker den", og understreket at verdier oppstår som følge av personlige eller kulturelle preferanser snarere enn universelle sannheter. Bloom fremhever at Nietzsche og senere Max Weber forsøkte å erstatte objektive goder med subjektive verdier, noe som førte til etisk relativisme og tap av et felles moralsk rammeverk. Bloom kritiserer denne utviklingen, og peker på de problematiske konsekvensene av et samfunn der verdier kun er personlige preferanser uten objektiv forankring."

Udir. & homo-propaganda innendørs – Fra Vassenden skule og homo-flagg utendørs – over til Samfundets Skole Egersund og homo-propaganda m.v. i klasserommet.

Udir.; tilsynsrapport: "Dere må sikre at lærerne ikke formidler at det er galt å være homofil og leve i et homofilt samliv."

"En kristen livssynsskole kan ha en tydelig kristen profil, men skolen må fortsatt følge de overordnede kravene som gjelder for alle godkjente skoler."

"Dere kan ... ikke fremstille enkelte former for seksuell orientering som unaturlige eller illegitime i undervisningen."

Det er meget tvilsomt å være pedo-seksuell eller nekro-seksuell – å være homo-seksuell er ikke bare tvilsomt, det er objektivt feil. I alle tilfeller er det "galt" å etterleve slike drifter.

"Skolen må sørge for at opplæringen, holdningene og verdiene som dere formidler, ikke er støtende".

'Ikke støtende' – for hvem? Homo-seksuell adferd er støtende. Peda-goger som lærer barn at homo-seksuell adferd ikke er galt oppfattes støtende. Peda-goger som fremholder for barn at homo-seksuell orientering er naturlig – dette er støtende.⁶

Samfundets Skole Egersund m.fl. har altså hatt tilsyn fra dir. Rosenkvists institusjon – noen flere stykker fra en 27 siders PDF uten sidetall eller nummererte punkter:

"Vi vurderer at dere underviser om homofili og homofilt samliv og samboerskap på en måte som er stigmatiserende og diskriminerende."

"Selv om lærerne, og til dels noen av lærebøkene, får frem at dere skal respektere alle mennesker, blir det å leve ut sin homofile legning samtidig omtalt som galt og syndig. Lærebøkene bruker ord som "avskyelige gjerninger", "at de skal dø" og at det er en "uren lyst". [Hvorav "avskyelige gjerninger" og "de skal dø" innhentet fra Bibelen; se videre.]

"I kristendomsboken for 7. trinn, Tro meg 7, omtales homofilt samliv slik: "; *"Med uttrykket homofilt samliv menes at to mennesker av samme kjønn lever sammen. Ved å ha seksuell omgang med en annen person av samme kjønn, tilfredsstilles en uren lyst som ifølge Bibelen ikke skal tilfredsstilles. Bibelen sier: "Du skal ikke ligge med en mann slik som en ligger med en kvinne. Det er en styggedom" (3 Mos 18,22), og "når en mann har omgang med en annen mann, slik som en har omgang med en kvinne, har de begge gjort en avskyelig gjerning. De skal dø; det hviler blodskyld på dem" (3 Mos 20,13).*

I Tro meg 7 er det tatt inn tillegg fra Pontoppidans forklaring, stykke 210:"

"I Tro meg 10, som er lærebok i kristendom for ungdomstrinnet, omtales homofili som et eget punkt i kapittel 1 om ekteskap og samliv. Det går klart frem av boken at "Gud forbyr seksuelt samliv mellom personer av samme kjønn. I Det nye testamentet sier Gud at "de som lever ut sin homofile legning ikke skal arve Guds rike". Samtidig står det at "Selv om Bibelen lærer oss at homofili er synd, skal vi likevel respektere og være gode mot mennesker som er homofile eller lesbiske. Vi skal verken se ned på, trakassere eller tale nedsettende om andre".

Dere mener elevene forstår synd som et universelt begrep i kristen tro, og at vi kanskje overdriver ordets negativitet. Dette er ikke en oppfatning vi deler. Vi viser til at lærebøkene brukes for elever i ung alder og at beskrivelsene av straff og synd i disse bøkene har et skremmende språk. Vi vurderer omtalen av homofili og homofile som uforenelig med elevenes rettigheter."

"Vi vurderer at menighetens syn på homofili, slik det kommer til uttrykk i Samfundets egne læremidler, er i strid med elevenes rett til å ikke bli diskriminert. Dere kan derfor ikke fremme menighetens syn på homofili i skolen, hverken i KRLE eller andre fag. Dere kan heller ikke undervise i hva som er rett eller galt for den enkelte eleven, da det strider mot kravet om jevn god opplæring, formålsbestemmelsen og overordnet del om likestilling, likeverd og identitet. Undervisningen kan heller ikke vise til at elever er syndige eller vil straffes på grunn av sin legning eller identitet. Dere må sikre at lærerne ikke formidler at det er galt å være homofil og leve i et homofilt samliv."

"Oppsummert vurderer vi at skolens opplæring om homofili og andre samlivsformer enn heterofilt ekteskap, er i strid med læreplanverket og kravene i privatskoleloven og likestillings- og diskrimineringsloven. Dere formidler et syn på homofili som ikke er i tråd med plikten til å fremme de ulike menneskerettighetene som er nedfelt i FN-konvensjonene og som går frem av likestillings- og diskrimineringslovens formålsbestemmelse."

"Synd og frykt

Vi vurderer at skolen inkluderer begreper og lære om synd på en måte som ikke ivaretar kravet om at opplæringen skal utvikle respekt for menneskerettighetene, grunnleggende friheter og for de

⁶ 'Fornærme, krenke; eksempel: bli støtt over noe; jeg mente ikke å støte deg; som adjektiv i presens partisipp: som vekker uvilje, ubehag; virke støtende'.

prinsippene FN-konvensjonene verner om, jf. privatskolelovens § 1-1. Det er mye tekst knyttet til synd og hva som er syndig i KRLE-faget. Vi finner et eksempel fra Konfirmantboken hvor det står følgende i leksjon 15: "Hva har du fortjent hos Gud med dine synder? Guds vrede og unåde, timelig død og evig fordømmelse."

Det er nå engang slik at Herren Jesus Kristus Guds Sønn – ham som er overgitt hele dommen (Joh. 5,22) er "veien og sannheten og livet" (14,6) og at "ingen kommer til Faderen uten ved" ham, ved omvendelse til ham og bort fra synden, og at alternativet er evigheten i ild og svovel – det synes objektivt rimelig at dette er "skremmende" og må så være, men Udir.s subjektive 'verdier' hjelper ingen som etter deres undervisnings-anvisninger endte i Helvete fordi de ble forholdt Guds lov og Guds evangelium om syndenes forlatelse – den norske skoles formål fra dens begynnelse, fra en tid man fremdeles sondret mellom rett og galt:

"Hvad er Øvrighedens Skyldighed imod Undersaatterne? At elske dem, søge deres timelig og ævig Velfærd, holde Fred og god Orden med at straffe det Onde, og belønne det Gode. Rom 13.4. Hand er Guds tjener osv." (Erik Pontoppidan; Sandhed til Gudfrygtighed, udi en eenfoldig og efter Muelighed kort, dog tilstrekkelig Forklaring over Sal. Doct. Mort. Luthers Liden Catechismo, Indeholdende alt det, som den, der vil blive salig, har behov, at vide og giøre. Paa Kongelig allernaadigst Befalning, til almindelig Brug; 1737.) Folkets, menneskenes evige velfærd ...

Frelsen er en aldeles fri mulighet; den er ikke skremmende – men den er alltid ydmykende for menneskelig stolthet...

"Den Gud, som vil, at alle Mennesker skulle blive salige, vil ogsaa, at de alle skulle komme til Sandheds Kundskab"; "En ordentlig, grundig og tilstrekkelig Indsigt i Religionens Sandheder burde jo være det ypperste Maal for deres Bemøelse, som ey vil regnes timelig og evig til de Daarers tal, der bekymre sig for mange Ting, men ey agte det eene Fornødne." (Fra Pontoppidans Forord)

"En kristen livssynsskole kan ha en tydelig kristen profil, men skolen må fortsatt følge de overordnede kravene som gjelder for alle godkjente skoler." Skriver Undervisningsdirektoratet. Skolen kan altså *ikke* ha "en tydelig kristen profil" – tvert om – Udir.s krav koker i all enkelhet ned til at en 'kristen' skole plikter å undervise anti-kristelig, anti-bibelsk, anti-vitenskapelig, og ellers uavhengig av foreldres Gud-givne (og EMK-beskrevne) rett til å velge undervisning for sine – sine – barn. (Og for så vidt i strid med fremdeles overordnet formål generelt gjeldende i norsk skole – opplæring bygget på "grunnleggjande verdier i kristen ... arv og tradisjon"; Jf. opplæringslovas formålsparagraf.⁷)

Apropos EMK – Den europeiske menneskerettskonvensjon:

Udir.: "Likestillings- og diskrimineringsloven § 27 gjelder for religiøse privatskoler, og bestemmelsen må tolkes i lys av religionsfriheten. Retten til fri religionsundervisning er et sentralt element i retten til religionsutøvelse. Bestemmelsen vil derfor som hovedregel ikke omfatte læremidler eller undervisning som er en naturlig del av religionsundervisningen. Retten til religionsfrihet følger av Den europeiske menneskerettskonvensjonen (EMK) art. 9. EMK artikkel 9 nr. 2 tillater imidlertid nødvendige innskrenkninger i retten til religionsutøvelse, for eksempel gjennom formålsbestemmelsen i privatskoleloven og Utdanningsdirektoratets godkjenning av læreplaner."

Jasså...

⁷ En KI-betraktning: 'Det er et grunnleggende prinsipp i norsk rett at lovens bestemmelser skal tolkes i lys av formålsbestemmelsen, og at det ikke bør gis regler eller fattes vedtak som klart strider mot lovens formål. Det kan ikke rimelig argumenteres for at et saksområdes overordnede bestemmelser kan motsi en regulerende lovs formålsbestemmelse. Formålsbestemmelsen fungerer som en overordnet rettesnor, og både lovens bestemmelser og forvaltningens praksis skal være i samsvar med denne. Eventuelle motsetninger skal løses gjennom tolkning i tråd med lovens formål, og regler som klart strider mot formålsbestemmelsen vil normalt være ugyldige eller måtte endres.'

"1. Enhver har rett til tankefrihet, samvittighetsfrihet og religionsfrihet; denne rett omfatter frihet til å ... såvel offentlig som privat å gi uttrykk for sin religion eller overbevisning, ved ... undervisning, praksis og etterlevelse.

2. Frihet til å gi uttrykk for sin religion eller overbevisning skal bare bli undergitt slike begrensninger som er foreskrevet ved lov og er nødvendige i et demokratisk samfunn av hensyn til den offentlige trygghet, for å beskytte den offentlige orden, helse eller moral, eller for å beskytte andres rettigheter og friheter." (EMK Art. 9)

Eksempelvis vil en skole som underviser gyldigheten av – og forpliktelse på – Koranens Medina-bestemmelser, rimeligvis måtte innskrenkes i det som muhammedaneren kunne oppfatte som sin rett til fri religionsutøvelse eller etterlevelse av sitt livssyn – nemlig retten til å rydde landskapet for de vantro; dvs. oss øvrige.

Forsøksvis innskrenkninger gjort gjeldende mot Bibelens, mot Guds morallære og livslover, er det motsatte av å "beskytte den offentlige ... moral" – det fremmer u-moral og u-orden (samt medfører det masse menneskelig lidelse) – slik innskrenkning *bryter* noens "rettigheter og friheter." De som ikke ønsker undervisningen i de aktuelle skolene er naturligvis frie til ikke å søke dit.

Likestillings- og diskrimineringslovens bestemmelse "vil... som hovedregel ikke omfatte læremidler eller undervisning som er en naturlig del av religionsundervisningen." Skriver Udir. og går videre til EMK & EMK-hjemlet innskrenkning av "retten til religionsutøvelse". Imidlertid har ikke Udir. avhjemlet sitt vedtak ved å henvise til "formålsbestemmelsen i privatskoleloven og Utdanningsdirektoratets godkjenning av læreplaner" – henvise til et formål som evt. bryter EMKs oppfatning av foreldrerett⁸ og henvise til seg selv, til Udir.

For øvrig: Foreldrenes rett til valg av undervisning stanser ihht. EMK på ingen måte ved religionsundervisningen:

"Funksjoner staten påtar seg i utdanning og undervisning, skal den utøve med respekt for foreldres rett til å sikre slik utdanning og undervisning i samsvar med deres egen religiøse og filosofiske overbevisning." (EMK; Protokoll av 1952; Art. 2)

(Jf. "Konvensjonspartene forplikter seg til å respektere foreldres ... frihet til å velge andre skoler for sine barn ... og til å sikre sine barn en religiøs og moralsk undervisning i samsvar med deres egen overbevisning." (Menneskerettsloven §2.2 / lovens vedl.4, art. 13.3))

O.s.v.

Ronald Fangens bok *Kristendommen og vår tid* utkom et par år før WWII – Forord: "Sommeren 1934 ... var ellers en krisetid for meg. Jeg hadde den følelsen at alle de verdier jeg trodde på og som jeg mente var garantert urokkelige i Europa omkom i kaos. Så vidt jeg nu kan huske har intet i disse årene gjort et så skremmende inntrykk på meg som at Göring sammenkalte Tysklands ledende jurister for å meddele dem at i det tredje rike vilde man for fremtiden ikke anerkjenne begrepet den objektive rett, – førerens vilje var retten... Dette dekret fra en politisk leder i et at Europas eldste og største kulturland, – det var et bevisst angrep på den avgjørende forutsetning for kulturens eksistens: den objektive rett som ethvert rettssamfund prinsipielt må bygge på. Det har tatt århundrer å bygge den op og få den anerkjent. Det vilde kanskje ta nye århundrer å bygge den ut til virkelig rettferdighet, – men det tok bare et øyeblikk å dekretere at den ikke lenger skulde ha gyldighet og innføre det kaos som er den subjektive rett: førerens vilje er retten."

⁸ Merk at privatskolelova har som formål "at foreldre og elever kan velje andre skolar enn dei offentlege, jf. menneskerettsloven § 2 nr. 2", og at slik 'annen skole' skal "ta sikte på" "å utvikle respekt for foreldra og den kulturelle identiteten, språket og verdiane til eleven".

Etter den korporative stats overtagelse i 1940, holder biskop Eivind Berggrav vinter og vår -41 foredraget Når kusken er gal⁹ (gjengitt i Staten og mennesket, 1945):

"Prøv i Jesu tale å sette inn et annet ord istedenfor keiseren, f. eks.: Gi *verden* hva verdens er! Eller: Gi Satan hva Satans er!, så lyner det straks fra Sinai.

Til og med finnes det dem som vrenger Jesu ord så de i praksis kommer til å bety at vi *egentlig* og først må lyde øvrigheten – og bare når dette kommer i direkte strid med Guds ord, *så* blir vi nødt til å pense over til Gud. Den verdslige lydighet blir altså her gjort til nr. 1, og lydigheten mot Gud blir nr. 2, det sekundære. Guds lov skulle være en anmerkning i verdens lovkodeks, befale visse unntagelser fra det som ellers er regelen! Det er hverken slik eller omvendt. Gud er hverken nr. 1 eller nr. 2. Han er den eneste. Det eksisterer bare én lydighet. Noen lydighet nr. 2 finnes ikke. Vi står ene og alene til regnskap for Gud. All annen tale er synd mot det første bud."

"Når Gud har satt det skarpe skille mellom det regimente som har med orden å gjøre, og det regimente som har med sjelene å gjøre, så er det ikke bare for å få greie linjer. Det har en dypere årsak: Hvis dette skille ikke opprettholdes, blir det Satan som tjener på det. Da smyger han seg inn og hersker i *begge riker*. Vil øvrigheten ta seg til et velde over sjelene, så formaster den seg i Guds saker. Vil kirken ha verdslig makt, så blir den besatt av det onde. Faren er like stor for begge. Både paven og keiseren kan komme til å tjene djevelen, både stat og kirke!

Hva er da djevelens spesialer?

Det sataniske er maktsyken i alle dens former og utslag, makten for maktens skyld uten etiske normer, maktvilje utenom Guds vilje, makten uten retten. "Sjelen" i denne maktsyke er egoismen, alt i oss som vil herske og ikke er villig til å tjene kjærligheten, tjene Gud – alt dette er det sataniske."

"Vil staten være *total*, det vil si når den selv vil være livsanskuelse og påtvinge en livsoppfatning, da er ifølge Luther djevelen løs. Da krever staten for seg det helliges glans, da setter staten seg i Guds sted, da er den antikrist. Bare så lenge øvrigheten *har Gud til sin øvrighet*, er den øvrighet etter Guds orden."

"Luther har på ingen måte *skilt* de to regimenter, så de skulle være to verdener uten forbindelse. De har hver sine oppgaver, men oppdragsgiveren er felles, og målet er bestemt av ham. Øvrigheten er under Guds lov. Kirken skal ikke være øvrighet, men den skal holde Guds lov opp for øvrigheten:"

"... vekt på *rettmessig* øvrighet. Om og om igjen gjentas ordet rett, – *de jure* må alt være som vi skal anerkjenne og lyde hos øvrigheten. Melancton skiller likefrem mellom *røver*-regimente og *lovlig* regimente. Om en tenker seg reformatorene stilt over for en moderne Chicago-situasjon og Al Capone var blitt byens herre, som sa til de kristne: Dere er etter Romerne 13 forpliktet til å anse meg som den av Gud innsatte øvrighet, – da ville Luther spurt om Guds ord lærer oss lydighet mot Satan!"

"... utelukker Luther ethvert "eiendomsforhold" fra øvrighetens eller fyrstens side. En styrer kan ikke si: Landet og folket er mitt. Han må omvendt si: Jeg er landets og folkets.

På denne linje er det at Luther kommer til å bruke faderbegrepet om den riktige regent. Det er husfarens kjærlige omsorg han da først og fremst tenker på. "Hvor en herre eller øvrighet ikke elsker sitt folk, er det alt ute med ham."

Hele Luthers tankegang utelukker derimot at han med å nevne staten som "patriarkalsk" skulle ville åpne en ny rettskilde, som staten kunne berope seg på når den ville underkue sine borgere. Om staten ble "husfar", så ble han ikke derfor despot! At "all myndighet flyter fra foreldreretten" (som det heter i Store katekismus) gir meget mer de styrende forpliktelse til omsorg enn det opphever barnas og borgernes rett, enn si Guds lov. Den tanke at Luther med de nevnte ord skulle ha gitt staten lov til å

⁹ <https://virkssommeord.no/?t=881>

frata foreldrene deres oppdragerrett eller til å innføre en hedensk statsoppdragelse av barnesjelene, ville Luther avvise som et satanisk påfunn.

– Luther hadde en tålmodig og dyp ærbødighet for øvrighet. Men han hadde også – til forskjell fra sine senere navnebrødre – en uforferdet Guds-frihet overfor all jordisk myndighet. Han fulgte lydig Skriften, han ville aldri ha Kristusånden menget med verdensmakt. Den ytre lydighet mot styremakten betydde for ham en befrielse for kirken. Men noen absolutt lydighet mot mennesker kjente han ikke. Paven var for ham antikrist i religionen, tyrannene var det i politikken. Den kristne skal imot begge løfte Kristusmerket. Hører motstanderen så dette og omvender seg, så er det godt; hvis ikke, så får den kristne ta følgene for sin person. Du kan i alle fall ha god samvittighet. Og Gud kommer nok med sin dom! "Sverdet er alt innpå halsen av dere", roper han til de tyranniske regenter, "om dere aldri så meget mener at dere sitter fast i sadelen, så ingen kan kaste dere av. Slik sikkerhet og slikt forstokket overmod skal dere brette halsen på, det skal dere få sanne." For "over sjelene kan og vil Gud ikke la noen regjere uten han selv alene." Og *det er "djevelen som rider de verdslige herrer når de nå gjør kirken til en del av et verdslig rike."*

Over til Gunnar Heiene; Eivind Berggrav – En biografi (s.392-5):

"Det var ... et oppsiktsvekkende foredrag Berggrav holdt i Hannover [1952] om temaet "Staat und Kirche heute in lutherischer Sicht". Foredraget hadde to hoveddeler. Først gikk han igjennom det klassiske problemet om lydighetens grense i forhold til staten. Her utdypet han de tanker han hadde lagt frem i det kjente foredraget fra krigsårene, "Når kusken er gal". Han utøvde sterk selvkritikk på vegne av de lutherske kirker... Når staten fornektet retten, kan den situasjon oppstå at det foreligger ikke bare en rett, men en plikt til å gjøre aktiv motstand".

"... det andre hovedtemaet i Berggravs foredrag ... forholdet mellom kirken og den moderne velferdsstat, det tema han hadde hatt så store problemer med under forberedelsene. Da han skrev *Staten og mennesket*, hadde han manglet et samlebegrep for de tendenser til "statliggjøring" som han kritiserte. Men i 1952 var "velferdsstaten" blitt et allment politisk begrep, som sammenfattet utviklingstrekk som var blitt klarere i etterkrigstiden. Det særegne ved velferdsstaten er at den samtidig som den er sekulær, tiltar seg en overordnet rolle og trenger seg inn på alle livets områder. Dette fører til ubalanse i forholdet mellom de to regimenter. Den nye staten griper så dypt inn i det åndelige regimenter at kirken blir fortrent fra samfunnslivet, hevder Berggrav. Kristendommen blir da en privatsak, mens velferdsstaten med sitt krav om å være overordnet på alle områder fremtrer med en slags religiøs overbygning. Velferdsstaten blir en slags "All-Fader". Det var ikke bare i Tyskland at dette angrepet på velferdsstaten vakte oppsikt. Også hjemme i Norge var det mange som reagerte med skepsis mot Berggravs tese om at den moderne velferdsstat i virkeligheten skjulte totalitære tendenser. Berggravs ord reflekterer dessuten konkrete politiske stridsspørsmål fra slutten av 40-årene, først og fremst usikkerheten om friskolenes og de kristelige diakoninstitusjoners stilling."

"... Berggravs skepsis til Arbeiderpartiet bunnet i en kritisk holdning, ikke bare til velferdsstaten, men også til den humanistiske, ikke-religiøse livsholdning som han mente å gjenkjenne i partiets program. Derfor var han også på vakt overfor alle tendenser til å fremheve nøytralitet som overordnet prinsipp, for eksempel i skolen."

Det Morten Rosenkvists etat leverer i sine nylige tilsynsrapporter vedr. Samfundet og Det Almindelige Samfunds skoler, er kulminasjonen av 'den lange marsj gjennom institusjonene':

Andrew Breitbart (Righteous Indignation – Excuse Me While I Save The World!; pp.112-3.119.122-3):

"But just because Marx's dialectic materialism had been proved false, and just because soon the new Soviet Union would be slaughtering its own citizens at record rates, didn't mean that the Marxist intellectuals were going to give up on worldwide revolution. That was where Antonio Gramsci and Gyorgy Lukacs came in.

Gramsci was an Italian socialist who saw tearing down society as the necessary precondition for the eventual victory of global Marxism. Marxism simply hadn't won because men were weak. And men were weak because they were the products of a capitalist society. "Man is above all else mind, consciousness," Gramsci wrote in 1916. "That is, he is a product of history, not of nature. There is no other way of explaining why socialism has not come into existence already."

Lukacs built on Gramsci, deciding that Marx's dialectic materialism wasn't really a prophetic tool for predicting the future – it was a tool for tearing down society itself. Simply destroying the status quo in the minds of the people would bring Marxism.

Lukacs's view was so influential that for a time, he actually became deputy commissar of culture in Hungary, where he proceeded to push a radical sex-ed program encouraging free love and rejection of Judeo-Christian morality. In that role, he tried to live out his ideology of destruction: "I saw the revolutionary destruction of society as the one and only solution... A worldwide overturning of values cannot take place without the annihilation of the old values and the creation of new ones by the revolutionaries." Fortunately, the people of Hungary weren't nuts, so they dumped him. That left Lukacs unemployed. But not for long.

Felix Weil was a young radical from Frankfurt, Germany, and a devotee of Marx ..."

"To staff this new institute, which quickly became known as the Frankfurt School, Weil brought in, along with Lukacs, a Marxist philosopher named Max Horkheimer. Lukacs didn't last long, but Horkheimer did. At the Frankfurt School, he coined a term that would embody the whole corrupt philosophy of his fellow travelers' mission to destroy society and culture using the Marxist dialectic: critical theory.

Critical theory was exactly the material we were taught at Tulane. It was, quite literally, a theory of criticizing everyone and everything everywhere. It was an attempt to tear down the social fabric by using all the social sciences (sociology, psychology, economics, political science, etc.); it was an infinite and unending criticism of the status quo, adolescent rebellion against all established social rules and norms.

Critical theory, says Horkheimer, is "suspicious of the very categories of better, useful, appropriate, productive, and valuable, as those are understood in the present order." So if you liked ice cream better than cake, or thought a hammer might be more useful than a screwdriver in a particular situation, you were speaking on behalf of the status quo. The real idea behind all of this was to make society totally unworkable by making everything basically meaningless. Critical theory does not create; it only destroys, as Horkheimer himself openly stated, "Above all... critical theory has no material accomplishments to show for itself."

"But all of these major contributors to the Frankfurt School of thought paled in comparison to Herbert Marcuse, the founder of the "New Left." Marcuse was a former student of future Nazi philosopher Martin Heidegger, the father of "deconstruction," a process by which every thought or writing from the past had to be examined and torn down as an outgrowth of its social milieu. Heidegger wasn't shy about his intentions; he longed for the moment "when the spiritual strength of the West fails and its joints crack, when the moribund semblance of culture caves in and drags all forces into confusion and lets them suffocate in madness."

Marcuse joined the Frankfurt School in 1933 and quickly became a leader of the movement. After he moved to the United States and became a citizen..."

"Even if Marcuse was promising unending sex, drugs, and rock and roll, most Americans were more interested in living in liberty with their families, in a society that values virtue and hard work rather than promiscuity and decadence.

So Marcuse had to find a way to defy the opposition. He found it in what he termed "repressive tolerance." In 1965, Marcuse wrote an essay by that name in which he argued that tolerance was good only if nondominating ideas were allowed to flourish – and that nondominating ideas could flourish only if dominating ideas were shut down. "[T]he realization of the objective of tolerance," he wrote, "would call for intolerance toward prevailing policies, attitudes, opinions, and the extension of tolerance to policies, attitudes, and opinions which are outlawed or suppressed." America was

experiencing a "repressive tolerance" under which dissenting viewpoints were stifled; what it needed was "partisan tolerance."

In other words, if you disagreed with Marcuse, you should be forcefully shut up, according to Marcuse. This made political debate very convenient for him and his allies. This totalitarianism is now standard practice on college campuses, in the media, and in Hollywood – the very places that the Frankfurt School sought to control.

The First Amendment^[10] – the same instrument that allowed the Frankfurt School to land on our shores and express their pernicious ideas in freedom – was now curtailed by those who had benefitted from it. Marcuse called for a tyranny of the minority, since the tyranny of the majority could not be overcome without a total shutdown.

There's another name for Marcuse's "partisan tolerance": Political Correctness.

In fact, the term "political correctness" came from one of Marcuse's buddies: Mao Tse-tung. Mao used the term to differentiate between those who had "scientifically correct" views and those who did not; those who did were termed "politically correct." In 1963, just two years before Marcuse's "repressive tolerance," Mao came out with an essay entitled "Where Do Correct Ideas Come From?" In that essay, he argued that the Marxist society determines correct ideas, and all incorrect ideas must be put out of their misery. Mao thought it. Marcuse thought it. And his ideological heirs thought it and still think it. Hello, neighbor!"

"Jeg har gitt dem ditt ord, og verden har hatet dem ..." (Joh.17,14)

"Se, Herrens ord har de forkastet; hvor skulde de da ha visdom fra?" (Jer.8,9)

"Og han kalte et lite barn til sig og stilte det midt iblandt dem og sa: Sannelig sier jeg eder: Uten at I omvender eder og blir som barn, kommer I ingenlunde inn i himlenes rike. Derfor, den som gjør sig liten som dette barn, han er den største i himlenes rike; og den som tar imot ett sådant barn for mitt navns skyld, tar imot mig; men den som forfører én av disse små som tror på mig, for ham var det bedre at det var hengt en kvernsten om hans hals og han var nedsenket i havets dyp. Ve verden for forførelser! for forførelser må komme; men ve det menneske som forførelsen kommer fra!" (Mat.18,2-7)

¹⁰ Ytringsfrihet, "freedom of speech" m.m.; US Constitution.